

somhed henlægges til Arbejderforsikrings-Raadets sønderjydske Afdeling, hvis Afgørelse i disse Sager kan indankes for Indenrigsministeren.

Af Statskassen afholdes Halvdelen af *de ved Loven angaaende Forsikring mod Ulykkestilfælde foranledigede Udgifter*, dog saaledes, at Statskassen fra 1. April 1927 i de Aar, der er tilbage indtil Ligningens Ophør i 1930, alene bærer alle Udgifter til de løbende Renter og til Helbredelsesmidler, medens Arbejdsgiverne skal tilvejebringe en Reservefond, der skal være af en saadan Størrelse, at den fra det Tidspunkt, da Ligningen paa Arbejdsgiverne ophører, dækker Halvdelen af de erstatningsberettigedes Krav i Henhold til Loven.

Endvidere ordnes Fordelingen af det Beløb, der i Andledning af *Privatfunktionærernes Pensionsforsikring* i Henhold til den tyske Forsikringsordning er indbetalt af Tyskland til Danmark paa Grundlag af Artikel 302 i Versailles-Traktaten, idet Loven fastsætter, at det fra Tyskland modtagne Beløb efter Forhandling med de Personer, for hvilke Tilbagebetaling er sket (ca. 800 Privatfunktionærer), enten kan anvendes til Indbetaling i det Forsikringsinstitut, hos hvilket de maatte have forsikret sig privat, eller tilbagebetales til de paagældende Personer. Indenrigsministeren fastsætter Størrelsen af det Beløb, der i Overensstemmelse med foranstaaende vil kunne anvendes til Fordel for hver enkelt.

Endelig bemyndiges Ministeren til efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg at fastsætte de nærmere Regler for den videre Afvikling af de i nævnte Love Nr. 314 og 315 af 28. Juni 1920 samt i denne Lov omhandlede Forhold.

Angaaende *Lovens finansielle Side* udtalte Indenrigsministeren i Landstinget (Sp. 2375), at »ved den foreslaaede Simplifikation af Administrationen tør man paaregne en Besparelse for Arbejdsgivere og Stat paa — jeg tror, jeg i hvert Tilfælde med Sikkerhed tør sige et halvt Hundrede Tusind Kroner, fordelt med en Trediedel paa Arbejdsgiverne og 2 Trediedele paa Staten. Udgifterne ved Statens Overtagelse af de nu løbende Renter vil aarlig som Maksimum være 95 000 Kr., men dalende gennem de 3 Aar, efter som nu Rentenyderne dør eller paa anden Maade bliver sat ud af Stand til at modtage denne Rentenydelse, og den Mer-